

[Finansministeren.]

Øjeblikket eller Ejendomme, der ikke er stærkt behæftede, vil jo ikke have nogen Fordel af dette Forslag, de vil tværtimod komme til at betale mere, end de betaler for Tiden.

Saa vidt jeg kan skønne, skal Formueafgiften forsvinde efter de 25 Aar, og den Indtægt, Staten skal have som Vederlag for, at andre Afgifter ophæves, vil altsaa forsvinde til den Tid.

Forslagsstilleren har gjort op, at Kommunerne vil faa en Skattelettelse paa op imod 100 Mill. Kr. Det fremkommer paa den Maade, at man forhøjer Grundskylden med ca. 77 Mill. Kr. for Landkommunernes Vedkommende, medens Formueafgiften af kommunale Obligationer giver et Beløb paa ca. 23 Mill. Kr. Hvorledes disse 23 Mill. Kr. skal fordeles mellem Kommunerne, staar mig ikke klart. Jeg ved ikke, om det er de Kommuner, der har optaget Laan og udstedt disse Obligationer, der skal have hele Fordelen. Hvis det er Tilfældet, maa man sige, at de Kommuner, der har optaget Laan gennem Banker, Sparekasser og Forsikringsselskaber, ikke vil faa den samme Godtgørelse som de andre Kommuner. Men en Del af disse kommunale Obligationer er behæftet med den Klausul, at Skatten ikke kan fradrages, saa de 23 Mill. Kr., der her er Tale om, vil næppe komme ind. Hertil kommer, at Forslagsstilleren foreslaar, at alle indirekte Afgifter bortfalder med Undtagelse af Benzinafgiften til Vejarbejder. Det maa jeg forstaa saaledes, at Vægtafgiften og Omsætningsafgiften af Motorkøretøjer, der tilsammen andrager godt 25 Mill. Kr., forsvinder, og at Kommunerne derfor faar et betydeligt mindre Beløb, end der er Tale om. Ja, den ærede Forslagsstiller ryster paa Hovedet, men jeg har ved at studere Forslaget ikke kunnet komme til andet Resultat end dette, at de indirekte Afgifter ophæves med Undtagelse af Benzinafgiften til Vejarbejder. Men det er muligt, at det ikke er Meningen, og saa vil det jo forandre Forholdet lidt.

Jeg tror altsaa ikke, at den Skattenedsættelse, der er lovet Kommunerne, vil fremkomme, men det lader sig ikke opgøre, før Forslaget bliver nærmere bearbejdet.

For Statens Vedkommende hævder man, at der i det første Aar vil indkomme 143 Mill. Kr. mere i Grundskyld end tidligere. Hvordan det vil gaa efter det første Aar, ved vi altsaa ikke, for det kommer an paa Vurderingerne og den Procent, der bliver fastsat, men man kan naturligvis sige: Den Tid, den Sorg, foreløbig drejer

det sig om det første Aar. Nu er der vel ikke saa megen Udsigt til, at Forslaget bliver vedtaget inden 1. April 1936, den Dag, Loven efter Forslaget skal træde i Kraft. Forslagsstillerne kan sige, at det er ikke deres Skyld, idet Forslaget har ligget her i to Maaned, inden det kom til Behandling, hvis man straks havde taget det til Behandling og sluttet sig til det, hvad der nu vel næppe var stor Sandsynlighed for, kunde det naturligvis have været gennemført.

Foruden disse 143 Mill. Kr. skal Staten have en Formueafgift paa 75 Mill. Kr. Heraf hidrører de 25 Mill. Kr. fra den Afgift, som Indehavere af Statsobligationer skal udrede. Jeg vil gerne spørge Forslagsstilleren, hvorledes han mener at kunne komme uden om den Bestemmelse, som staar i næsten alle disse Obligationer: at Renteudbyttet udbetales uden Fradrag af Skat. Her gælder det samme, som jeg nævnte før, at en stor Del af disse Obligationer ligger paa udenlandske Hænder, og jeg tror ikke, at man over for Udlandet paa den Maade, som der her er Tale om, kan unddrage sig sine Forpligtelser. I øvrigt kan jeg ogsaa nævne, at Staten hæfter for Husmandskreditforeningsobligationerne og kautionerer for, at Renten udbetales uden dette Fradrag. Jeg tror derfor, at man maa stryge de 25 Mill. Kr., saaledes at den Formueafgift, som skal indkomme, maa reduceres til de 50 Mill. Kr., som indkommer gennem Afgift af Indskud i Banker, Sparekasser, Selskaber o. s. v. — jeg henholder mig her til de Tal, som Forslagsstilleren har fremsat i Bemærkningerne til Forslaget. Paa den Maade skulde Staten i det første Aar faa ca. 193 Mill. Kr. mere end tidligere, men saa foreslaar man, at Statens Indkomstskat, som for det kommende Aar er budgetteret til 75 Mill. Kr. — altsaa den ordinære Indkomstskat — skal fjernes. Endvidere skal alle Toldafgifter og en Række andre Afgifter til et Beløb af 160 Mill. Kr. bortfalde. Det bliver 235 Mill. Kr., der skal forsvinde, og som Godtgørelse herfor byder man 193 Mill. Kr. Der bliver altsaa et Minus paa 42 Mill. Kr., og det vil sige, at skal der være Balance i Regnskabet, maa man i alt Fald beholde over Halvdelen af den Indkomstskat, man nu har, saaledes at den Skattelettelse, man her mener at kunne byde paa, ikke kommer til at eksistere.

I øvrigt mener Forslagsstilleren jo, at ved Gennemførelse af dette Forslag skulde Befolkningen lettes for Afgifter til et Beløb af 500 Mill. Kr. om Aaret. Nu har jeg nævnt, at man højst kan faa en Nedsættelse af Kommuneskatterne paa 70 Mill.